

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af patentloven.
(Lovforslag nr. L 88. Fremsat 28/11 80).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om hemmelige patenter.

(Lovforslag nr. L 96. Fremsat 28/11 80).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Kelm-Hansen (S):

Da folketinget sidst beskæftigede sig med patentloven, det var i samlingen 1977-78, lykkedes det desværre ikke at gøre arbejdet færdigt. Hensigten var dengang at bringe dansk patentlovgivning i overensstemmelse med den internationale udvikling på området ved at tilvejebringe hjemmel for, at Danmark kunne tiltræde fire internationale aftaler på patentrettens område. For de to konventioners vedkommende, hvor der af hensyn til grundlovens § 20 skulle opnås $\frac{2}{3}$ flertal i folketinget, idet der var tale om suverænitetsafgivelse, blev der ikke opnået det tilstrækkelige antal stemmer. Det drejede sig om Den europæiske Patentkonvention af 1973 og Fællesskabets Patentkonvention af 1975.

Den mellemliggende periode har klart vist, sådan som det også fremgik af industriministerens instruktive fremsættelsestale, at det vil være en indlysende fordel for Danmark at deltage i det udvidede patentsamarbejde,

sådan som disse to konventioner åbner mulighed for. Dette samarbejde vil give en række rationaliseringsfordele, og det øgede antal patenter, som får gyldighed i Danmark, indebærer muligheden for en forøget import af teknologi med en deraf følgende inspiration og udvikling for dansk industri og for dansk erhvervsliv. Det er da også karakteristisk, at netop Industrirådet og brede kredse i dansk erhvervsliv anbefaler, at man nu igen søger skabt mulighed for en tilslutning til de konventioner, som vi altså ikke nåede igennem med i 1978.

I de mange måneders grundige udvalgsarbejde, som forslaget var underkastet i 1977-78, blev der brugt megen tid på at drøfte de betænkeligheder, der var forbundet med at ophæve det danske forbud mod at give patent på lægemidler, næringsmidler og fremgangsmåder til fremstilling af næringsmidler. Erfaringerne i den mellemliggende periode har fået disse betænkeligheder til at blegne en del, og det vil derfor være rimeligt også på dette område at følge ministerens forslag om at ophæve de gældende forbud mod patentgivning på de nævnte områder.

Også sprogproblemerne blev grundigt gennemdrøftet sidste gang – og med rette. For Den europæiske Patentkonventions vedkommende skal patentbeskrivelsen og patentkravene i deres helhed oversættes til dansk for at få gyldighed her i landet. For Fællesskabets Patentkonvention er der i lovforslaget mulighed for at tage et forbehold vedrørende hele patentskriftets oversættelse til dansk.

I øvrigt er der ved hjælp af patentdirektoratets serviceafdeling skabt gode muligheder for at bistå ikke mindst de mindre erhvervsvirksomheder med de spørgsmål, som de internationale patentordninger rejser.

Det bør også bemærkes, at vi i den nuværende situation har en vældig ansøgningspukkel i den danske patentadministration, som vil blive væsentligt aflastet ved en tilslutning til det europæiske patentsamarbejde.

I sammenhæng med forslaget om ratificering af de to patentkonventioner er der også fremsat et mindre lovforslag om en ændring af lov om hemmelige patenter, således at denne lov kommer til at fungere i forbindelse med de europæiske patenter, som får virkning for Danmark.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan give sin tilslutning til gennemførelsen af

[Kelm-Hansen]

såvel ændringen af patentloven som ændringen af lov om hemmelige patenter.

Fogh Rasmussen (V):

Da mit partis ordfører vedrørende disse lovforslag, hr. Ellemann-Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne sige, at da lovforslagene sidste gang var til behandling i folketinget, kunne vi gå ind for dem. Det kan vi stadig og med de samme begrundelser som sidst. Dog finder vi anledning til nærmere at se på, om der i tiden, der er gået, siden forslagene sidst var til behandling, er kommet nye momenter frem i spørgsmålet om, hvorvidt det ville være rimeligt, at Danmark tager forbehold vedrørende patentering af fremstillingsprocesser for næringsmidler.

Kjelgaard (KF):

I det konservative folkeparti er vi tilhængere af samarbejde og udveksling af erfaringer også på internationalt plan. Vi deler industriministerens opfattelse af, at det er overordentlig vigtigt, at Danmark også får del i de rationaliseringsfordele, som samarbejdet om Den europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention medfører.

Det er vort indtryk, at størsteparten af de danske virksomheder, der arbejder med patentprodukter, ser frem til en endelig afklaring af Danmarks stilling. Men der er selvfølgelig også virksomheder, der er mindre begejstrede, det skal vi ikke lukke øjnene for. Når industriministeren i bemærkningerne anfører, at dansk medicinalindustri går ind for ratifikation af begge konventioner, er det nok en sandhed med små modifikationer. Det er nok mere rigtigt at sige hovedparten af medicinalindustrien, for også på det område er der skeptikere. Landbruget er positivt, men ønsker alligevel visse forbehold osv. Jeg håber, vi under udvalgsarbejdet kan få de forhold, der giver mest anledning til skepsis, klart belyst og få loven givet en udformning, som alle interesserede parter kan leve med.

Jeg skal nøjes med, som sidste gang vi havde sagen til behandling, at tilsige et positivt udvalgsarbejde og udtrykke håbet om, at det gamle ordsprog »Tredje gang er lykkens gang« må komme til at passe på det foreliggende lovforslag.

Lawaetz (FP):

Det har været ret så nemt for de foregående ordførere at gøre rede for deres partiers synspunkter. Der synes jo at være enstemighed i deres partier.

§ 20 i grundloven eksisterer fortsat, og det vil sige, at der skal 150 stemmer til at få vedtaget dette lovforslag. Det gik sådan for 2½ år siden, at fremskridtspartiet var udslagsgivende. Det ville være nemmere, hvis jeg i dag kunne stå op og sige, at vi er 100 pct. overbevist om, at det og det er rigtigt, men den situation er jeg ikke i. Derfor vil jeg godt fremføre forskellige ting, som vi har ræsonneret over.

For det første vil jeg spørge: hvorfor kommer regeringen med lovforslaget så hurtigt efter, at det faldt sidste gang? Jeg kunne også godt spørge høfligt: hvorfor har regeringen ikke undtagelsesvis orienteret sig på forhånd hos fremskridtspartiet? Det kunne måske have sparet en masse arbejde. Det er noget, regeringen ikke bryder sig om, men man kunne godt have overvundet sig selv og talt lidt med os.

Vi fik for en uge siden dette digre værk. Nu kan man sige, at i erhvervsudvalget er vi vel nok inde i alle de ting, som også hr. Kjelgaard var inde på, men det er vel rimeligt i en så vigtig sag – for vi anser det for en meget vigtig sag – at også hele gruppen har fået en opfattelse af, hvad det egentlig går ud på. Det ønsker vores gruppe absolut at gå i dybden med, hvilket ikke har kunnet lade sig gøre med det tykke værk på en uge.

Jeg vil godt sige, at vi vil gøre det meget samvittighedsfuldt, og en af grundene er den, at man efter vor opfattelse piller ved Danmarks suverænitet. Det er en af de ting, vi vil drøfte meget seriøst. Vi er tilhængere af fællesmarkedet, men vi er ikke ubetingede tilhængere derhen, at man altid råt og usødet skal sluge, hvad der kommer dernedefra. Vi har erfaring for, at man ofte tiltræder nogle direktiver, hvor vi ikke er helt enige, og hvor man endda somme tider er gået længere, end direktiverne egentlig kræver.

Der er mange forskellige faktorer, som har både plusser og minusser. Jeg er enig i, at det betyder en forenkling, en absolut forenkling, af forretningsgangen, hvis man tiltræder denne europæiske patentkonvention. Spørgsmålet er videre: betyder det noget i prestige for Danmark? Det tror jeg nok industriministeren vil svare. Prestige må vi se bort fra. Vi

[Lawaetz]

må rent egoistisk varetage vores egne interesser. Her må man skele til Danmarks erhvervsstruktur med de overordentlig mange små og mellemstore virksomheder foruden de få store. Det vil sige, man skal gøre sig klart, om man har fordel ved snævert at varetage de store virksomheders interesser eller man skal se på, hvilke interesser den brede mængde af danske virksomheder har.

Man skal også se på, at vedtagelse af patentkonventionen er tosidig, forstået sådan, at vi får patent for Europa, men samtidig vil Danmark naturligvis blive oversvømmet af udenlandske patenter. Man må ikke lande dér, at dygtige danske producenter bliver licensproducenter. Det er en af de farer, jeg absolut ser i det.

Landbruget blev omtalt efter min mening lidt for hurtigt. Jeg tror ikke, man har spekuleret på, hvad der skal ske i det danske landbrug i den tid, der kommer. Der vil efter min opfattelse blive tale om en masse nye produktioner, som kommer ind under patenter, f. eks. tilskud til fødevarer af forskellig art, A-vitaminer i flæskestegen, og hvad man nu kan tænke sig. Den slags nye ting vil komme ind. Her må man indrømme, at man er i den situation, at udenlandske virksomheder, der har været forud for dansk forskning, kan lave spærrepatenter i Danmark. Det er et af de punkter, man må se virkelig alvorligt på.

Jeg vil godt sige, at de forbehold, som er omtalt både af socialdemokratiets ordfører og af hr. Kjølgaard, ikke er meget værd, når det kommer til stykket. De kan tages, det er korrekt. Men for det første kan de kun få en løbetid på maximum 10 år, og for det andet må vi indrømme, at hvis vi nogen sinde tiltræder Fællesskabets Patentkonvention, så falder alle disse forbehold væk.

Det er min overbevisning, at tiltræder man Den europæiske Patentkonvention, vil man naturligvis før eller senere komme til at tiltræde Fællesskabets Patentkonvention, ellers er der mangel på logik. Det vil sige, at man for så vidt godt kan betragte dem begge to. Når man studerer, hvorledes forholdene vil blive for dansk erhvervsliv og for patentlovgivningen i fremtiden, kan man godt tage dem begge to med.

Der er talt om mange ting, og det er noget af det, mit parti har lyst til at bore lidt i. Det er rigtigt, at vi brugte enormt med tid for 2-3 år siden på detaljer, men der er stadig væk

kommet nye ting til. Det er ting, som ikke står helt klart. Man jonglerer elegant med argumenterne vedrørende sprogvanskeligheder, og der blev sagt, at man får oversættelser til dansk. Ja, det er korrekt – til et vist punkt. Men jeg mener, jeg har ret i, at man ikke benytter det danske sprog, før et patent er vedtaget. Hele forundersøgelsen, opfølgningen af patenter, der kommer fra hele området, har man altså ikke lejlighed til at følge på dansk, det har man kun lejlighed til at følge på engelsk, tysk eller fransk. Det er et af de steder, hvor vores mange små og mellemstore virksomheder, som slet ikke selv har en specialist, er nødt til at sende følere ud, så de hele tiden kan følge: hvad kommer der af nye ting inden for vores område? Dér spiller sprogvanskelighederne og de dermed følgende omkostninger absolut en stor rolle.

Der er, som jeg siger, en række af plusser og minusser. Jeg vil godt sige rent ud, som jeg startede med, at vores gruppe agter at gøre et stykke arbejde for at få al den viden, vi kan få, og ikke indskrænke os til den viden, som måske tre medlemmer af erhvervsudvalget har. Det må være helt rimeligt, at man i så vigtig en sag borer i de ting, jeg har nævnt her fra talerstolen.

Jeg kunne godt lide at vide, hvad den egentlige årsag er til, at lovforslaget skal frem nu. Er det en form for pression fra EF? Eller er det, fordi industriministeren og hans parti mener, at det er overordentlig vigtigt? Jeg har på fornemmelsen, at man er udsat for en vis form for pression fra EF. Ligger der den tankegang bagved, at lille Danmark absolut skal være med i ethvert fællesskab med de store for enhver pris? Den sidste slutning kan jeg ikke personlig anerkende. Man må lægge alle mulige realistiske grunde frem fremfor at stile efter at få prestige ved at sige ja til ditten og datten.

Vi vil dykke samvittighedsfuldt ned i problemet. Af praktiske grunde kunne man måske på et eller andet tidspunkt tage en endelig stilling til det, så man kunne undgå 50 udvalgsmøder og diverse spørgen frem og tilbage. Noget af materialet fra sidste gang må kunne bruges.

Jeg kan altså ikke komme længere i dag end at tilsige industriministeren, at vi med interesse vil følge dette op.

[Lawaetz]

Lovforslaget vedrørende de hemmelige patenter behøver man ikke at spille krudt på. Det ene hænger sammen med det andet.

Rahbæk Møller (SF):

Det bliver spændende for os alle sammen at se, hvad fremskridtspartiets overvejelser ender i. Jeg er enig med hr. Lawaetz i mange af de bemærkninger, han kom med. Specielt vil jeg fremhæve, at jeg også er bange for, at udbredelsen af spærrepatenter vil blive langt større, hvis dette forslag vedtages.

Socialistisk folkeparti kan ikke medvirke til det her foreslåede. Det vil ikke gavne danske interesser, det vil gavne de multinationale selskaber. Vi er opmærksomme på, at regeringen er under pres fra De europæiske Fællesskabers myndigheders side og føler sig forpligtet, fordi regeringen ved tidligere lejligheder har givet tilsagn om at få det igen, men dette forhold forpligter ikke på nogen måde folketinget, og vi vil som sagt gå imod lovforslaget.

Janne Normann (RV):

I det radikale venstre er vi en del, der finder rationaliseringen af patentbehandlingen meget hensigtsmæssig, men der er nogle ting, vi gerne vil drøfte nærmere, bl. a. sprogproblemerne og patentdirektoratets fremtid samt betydningen for levnedsmiddel- og medicin-fremstillingen. Jeg kan dog allerede nu sige, at der er to medlemmer af gruppen, som i hvert fald vil stemme imod lovforslaget. Det er hr. Dræbye og fru Aase Olesen. Personlig er jeg ikke i tvivl om, at fordelene ved disse lovforslag vejer tungere end ulemperne.

Mimi Jakobsen (CD):

Også CD kan fortsat give tilslutning til lovforslaget. Jeg skal ikke gå i detaljer med det i dag, men blot henvise til, hvad vore to tidligere ordførere har sagt henholdsvis den 22. april 1977, Folketingstidende 1976-77, 2. saml., sp. 2721, og den 14. december 1977, Folketingstidende 1977-78, sp. 3892.

Alfred Hansen (DR):

Endnu en gang er folketinget præsenteret for et lovforslag, som er en direkte følge af vort EF-medlemskab, og jeg synes nok, det er beskæmmende endnu en gang at konstatere, hvor let sådan et forslag går igennem i de

partier, som én gang har accepteret EF-medlemskabet.

Jeg synes, der er grund til at komplimentere fremskridtspartiet, som desværre erklærer sig som EF-tilhænger, men som alligevel siger: vi må vurdere hvert eneste lovforslag for sig, og her er et forslag, som fremskridtspartiet ikke mener gavner Danmark i dette EF-fællesskab. Det er jeg glad for at få konstateret. Det giver os en tro på, at vi endnu en gang kan få disse lovforslag nedstemt.

Det kan ikke være nogen overraskelse for tinget, at retsforbundet heller ikke denne gang kan acceptere de to lovforslag, der her er til behandling.

Jeg vil nøjes med i mit ordførerindlæg at henvise til en kronik, som har været i Børsen den 2. december d.å. med overskriften »Folketinget kan højst svække patentkonvention«. Det er en tankevækkende kronik, der er skrevet af professor Karl Lerstrup. Jeg læser i uddrag og vil gerne gøre hr. Karl Lerstrups udtalelser til mine og til retsforbundets:

»Man påstår, man kan nedbryde handelshindringer ved at bestemme, at hvis der er hindringer i blot ét af landene, så skal der sandelig være de samme hindringer i alle landene. Af denne argumentation fremgår det klart, at det i virkeligheden ikke er et forsøg på at nedbryde handelshindringer, men slet og ret en kommerciel blokdannelse. Man tilstræber, at monopolerne udstrækkes over hele EF-blokken ...

I tilfælde af ratifikation regner industriministeriet med, at der i slutningen af 1980erne hvert år vil komme omkring 30.000 ansøgninger om Europapatent (fællesmarkedspatent), og de vil kunne blive til patenter, som binder dansk industris handlefrihed. Hvis Danmark ikke ratificerer, forventer man ca. 6.000 danske ansøgninger om året. I begge tilfælde vil kun omkring 1.000 ansøgninger komme fra danske opfindere og dermed være til fordel for Danmarks erhvervsliv ...

Hertil kommer så, at hvis en fabrikant vil sikre sig mod at krænke et dansk patent, så kan han få patentet at læse på dansk. Skal han derimod sikre sig mod at krænke fællesmarkedspatenter, så skal han foruden det besvær, det er at studere 5 gange så mange patenter, belastes med det problem, at han skal kunne læse og forstå disse ofte meget spidsfindige juridiske dokumenter på et

[Alfred Hansen]

fremmed sprog, for de vil kun foreligge på hovedsprogene tysk, engelsk og fransk . . .

Det er klart, at en sådan patentordning vil være en stor fordel for de store, multinationale selskaber, som alligevel opererer i alle EF-lande. Det vil være dem en stor hjælp til at kvæle de små. Det er altså de »store«, Industrirådet giver sin støtte. Derfor må Danmarks tusindtallige skare af små industrier og håndværkserhverv vågne op og forklare folketingsmedlemmerne, at dette er for dem et livsvigtigt spørgsmål. Er loven først vedtaget, er det for sent.«

Jeg vil med baggrund i det, jeg her har læst op, plus retsforbundets øvrige holdning til EF anbefale, at man går imod dette lovforslag.

Mølgaard (DR):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Kelm-Hansen, betegnede virkningen af Danmarks eventuelle tiltrædelse af Europapatentkonventionen som indlysende fordelagtig. Det må jeg give hr. Kelm-Hansen ret i – og ministeren med, idet der jo var tale om, at hr. Kelm-Hansen gengav ministerord. Spørgsmålet er blot: til fordel for hvem? I hvert fald ikke for danske opfindere, ikke for danske patentkonsulenter, ikke for danske virksomheder, ikke for danske forbrugere, ikke for det danske sprogs placering, kort sagt ikke for Danmark.

Ministeren og hr. Kelm-Hansen plæderer for, at vi skal bære os ad som hovedpersonen i historien »Hvad fatter gør, er altid det rigtige«. En sæk rådne æbler er Danmarks udbytte ved en tiltrædelse af Europapatentkonventionen, og det vil man sælge en fremragende hest for. Jeg fatter det ikke.

Jeg vil gerne citere et indlæg af formanden for Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953 i Ingeniøren den 10. oktober d.å. på foranledning af, at lederen af Teknologisk Instituts opfinder- og licensformidlingskontor, civilingeniør Bjørn Westphal Eriksen, havde opfordret industrien til at søge produktionsmuligheder i udenlandsk patentlitteratur, hvor der findes værdifulde patenter, hvorom der er søgt beskyttelse i andre lande, men ikke i Danmark. Hr. Bjørn Westphal har påpeget, at man i sådanne tilfælde er frit stillet til at udnytte opfindelsen

her i landet. På den baggrund gør hr. Kai Norup opmærksom på:

»at dette udmærkede »fisketerritorium« vil blive inddraget, såfremt det lykkes industriministeren at gennemføre forslaget om, at Danmark tiltræder Europapatentordningen. Bliver dette tilfældet, vil det blive langt enklere (og billigere) for udenlandske virksomheder at udstrække deres patentbeskyttelse til også at gælde Danmark. Ved indlevering af en ansøgning om europæisk patent er det tilstrækkeligt at sætte kryds også ud for Danmark og betale DM 225,-. Til gengæld for dette opnår dansk erhvervsliv intet« – end ikke rådne æbler. »Danske virksomheder kan udnytte den europæiske patentkonventions lyksaligheder allerede i dag, selv om Danmark ikke er med.

Så Westphal Eriksens forslag om (legalt) fiskeri er endnu en grund til, at Danmark ikke bør deltage i den europæiske ordning.«

Således slutter hr. Kai Norup sit indlæg i Ingeniøren.

Jeg fatter ikke, at socialdemokratiet, der fra tid til anden lægger vægt på erhvervsfremmeforanstaltninger og endda ikke er bange for at skillinge milliardbeløb ud på den konto, selv om man har vanskeligt ved at finde midlerne i statskassen i disse trange tider, at dette socialdemokrati vil gå med til et sådant anslag imod dansk erhvervslivs interesser, som en tiltrædelse af Europapatentkonventionen vil være det. Jeg fatter ikke, at venstre og det konservative folkeparti og dele af fremskridtspartiet, som plæderer at være erhvervsvenlige, kan drømme om at acceptere dette forslag. Jeg fatter ikke, at et flertal i det radikale venstre, hele kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne øjensynligt ikke har tænkt sig om og tør stå op og bekendtgøre det så åbent, som det er tilfældet ved denne første behandling.

Vi bidrager ikke til friere vareudveksling her eller til at sætte skub i teknologisk udvikling i vort lille land ved at tiltræde dette forslag, tværtimod.

En ordfører udtrykte håbet om vedtagelse med ordene om, at tredje gang er lykkens gang. Skulle dette forslag blive vedtaget, må lykken i denne forbindelse staves med ø og ikke med y.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Der synes at være lidt uklarhed. Hr. Alfred Hansen har opfattet mit indlæg, som om vi gik imod, og hr. Mølgaard har opfattet det, som om vi gik ind for forslaget. Hvis vi lægger dem sammen, har de ret, for jeg prøvede klart og tydeligt at fortælle menneskeheden, at vi ikke har taget endelig stilling til denne sag. Det synes jeg jeg sagde 2-3 gange. Men for ikke at der skal være misforståelser, så har mit udmærkede parti ikke taget endelig stilling til sagen, men ønsker at gå i dybden og få alting belyst bedst muligt. Men de herrer har altså forstået det hver for sig, og så må jeg sige, så har jeg måske ramt gennemsnittet.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hr. Alfred Hansen sagde med vanlig klarhed, at det, der var vigtigt i denne sag, var, at man kunne tage stilling til den konkrete uden at blande sin eventuelle begejstring eller modvilje over for fællesmarkedet ind i den. Jeg deler denne opfattelse, hr. Alfred Hansen. Jeg ville være meget lykkelig, hvis de, der er erklærede fællesmarkedsmodstandere, ville kunne indtage en sådan holdning. For hvis de kunne det, føler jeg mig overbevist om, at de ville følge den altovervejende hovedpart af dansk erhvervsliv, når det er enigt med regeringen og forslagsfremsætte om, at dette er en værdifuld tilføjelse til vores teknologiske og erhvervspolitiske beredskab og en fornuftig og rationel samarbejds mulighed mellem vort danske patentvæsen og de myndigheder, der eksisterer i andre lande.

Hr. Alfred Hansen og hr. Mølgaard har venligst citeret nogle modstandere af dette forslag, men jeg vil dog betvivle, om de har lyst til at komme på denne talerstol og sige, at det er deres indtryk, at dem, de citerede, tegner størstedelen af dansk erhvervsliv i holdningen til dette lovforslag.

Så skal jeg sige til hr. Lawaetz, at jeg forstår de problemer, hr. Lawaetz pegede på. Jeg forstår, at man i det parti, hr. Lawaetz repræsenterer, vil lade en saglig vurdering af dette lovforslag og de holdninger, der er til dette lovforslag i dansk erhvervsliv, komme lovforslaget til gode. Jeg skal give tilslutning til at give alle de oplysninger, både over for hr. Lawaetz og over for andre ordførere og

deres partier, som er ønsket. Jeg tror, at vi siden sidste fremsættelse, hvor dette lovforslag jo sagt i al beskedenhed fik et ganske betydeligt flertal bag sig, har løst endnu en række af de mindre problemer, der dengang blev rejst, og jeg stiller mig meget positivt over for at medvirke til, at vi kan få afklaret, at de er løst i et så betydeligt omfang, at denne lov fortjener at blive gennemført i dette folketing.

Når hr. Lawaetz spørger mig, hvorfor jeg lægger det frem, er svaret nemt: jeg lægger det frem, fordi jeg tror, det er til gavn for det danske samfund, for dansk erhvervslivs store flerhed af virksomheder, og fordi jeg tror, det vil medvirke til en rationel anvendelse af den ekspertise, der er knyttet til det danske patentvæsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en »hvidbog« vedrørende hele udviklingsforløbet inden for B & W-koncernen.

[Af Alfred Hansen (DR) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 37. Fremsat 7/11 80).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Industriministeren (Erling Jensen):**

Folketinget behandlede så sent som i april til juni måned i indeværende år et tilsvarende forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en hvidbog om udviklingsforløbet i de senere år inden for B & W-koncernen,